

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă informativă privind jurisprudența Curții nr. 135

Noiembrie 2010

Greens și M.T. c. Marii Britanii - 60041/08

Hotărâre din 23.11.2010 [Secția a IV-a]

Articolul 46

Articolul 46-2

Executarea unei hotărâri

Măsuri generale

Statul pârât obligat să întreprindă măsuri pentru a permite deținuților, care își ispășesc pedeapsa, să voteze.

În fapt – În hotărârea *Hirst c. Marii Britanii (nr.2)*, Marea Cameră a hotărât ca fiind contrară articolului 3 din Protocolul nr.1, legislația națională care priva, în mod sistematic, de dreptul de vot toți indivizii care își ispășeau o pedeapsă privativă de libertate, indiferent de durata pedepsei, natura sau gravitatea infracțiunii de care aceștia erau recunoscuți vinovați sau profilul personal. Această legislație, nefiind modificată până în prezent, reclamantii, în calitatea lor de deținuți, nu au putut vota nici la alegerile Parlamentului European din iunie 2009, nici la alegerile legislative din mai 2010.

În drept – Curtea a conchis asupra violării articolului 3 din Protocolul nr.1 și nu a constatat nicio violare a articolului 13 din Convenție. În ceea ce privește articolul 41, ea consideră că, deși este regretabil și preocupant că cinci ani după hotărârea *Hirst*, Marea Britanie nu a întreprins măsurile necesare pentru a modifica prevederile litigioase, nu ar fi potrivit în speță de a acorda o indemnizare exemplară și punitivă și că constatarea violării combinată cu măsurile indicate cu titlul articolului 46, constituie o satisfacție echitabilă suficientă.

Articolul 46: având în vedere dificultatea cu care Marea Britanie execută hotărârea *Hirst* și de numărul mare de cereri repetitive pe care le-a primit înainte de alegerile legislative din mai 2010 și după aceste alegeri, Curtea decide să aplice cauzei procedura hotărârii pilot.

a) *Măsuri specifice* – Curtea a primit aproximativ 2500 de cereri în care era formulat un capăt de cerere analog, dintre care 1500 au fost înregistrate. Această cifră continuă să crească și fiecare noi alegeri va aduce același număr de noi cereri dacă legea nu este modificată: Marea Britanie are în permanență aproximativ 70 000 de deținuți și toți sunt reclamanți potențiali. Omisiunea statului de a introduce propunerile legislative în cauză constituie o circumstanță agravantă nu numai în ceea ce privește responsabilitatea sub aspectul Convenției, dar constituie, de asemenea, o amenințare pentru eficacitatea pe viitor a sistemului Convenției. Deși nu consideră potrivit să precizeze conținutul unor asemenea viitoare propuneri legislative, Curtea consideră că durata de timp scursă impune adoptarea unui orar. În consecință, aceasta fixează Marii Britanii un termen de șase luni începând cu data la care hotărârea va deveni definitivă pentru a introduce propunerile de modificare a legislației în cauză, în vederea adoptării prevederilor electorale care să permită asigurarea respectării hotărârii *Hirst* în termenul care îl va stabili Comitetul de Miniștri.

b) *Cauze similare* – Luând în considerare concluziile la care Curtea a ajuns în prezenta cauză și în hotărârea *Hirst*, este clar că orice cauză similară pendinte în fața ei și care satisface criteriile de admisibilitate va duce la constatarea violării articolului 3 din Protocolul nr.1. Nu este necesar de a examina fiecare cauză similară în parte pentru a determina reparația adecvată și nicio reparație pecuniară nu se impune. Unica reparație pertinentă constă în modificarea legii. În lumina acestor considerații și având în vedere termenul de șase luni fixat pentru introducerea propunerilor legislative, Curtea consideră că nu se justifică de a continua examinarea fiecărei cauze similare. În aceste condiții, Curtea consideră că aceasta nu va contribui la o mai bună realizare a justiției repetând concluziile sale într-o lungă serie de cauze similare, ceea ce ar monopoliza o parte importantă a resurselor sale și ar contribui în plus la volumul deja considerabil de cauze ce urmează a fi examinate. Curtea observă, în particular, că un asemenea exercițiu nu ar aduce o contribuție utilă sau semnificativă ranforsării protecției drepturilor garantate de Convenție. Astfel, aceasta judecă potrivit de a suspenda examinarea a tuturor cererilor înregistrate care capete de cerere similare în așteptarea executării de către Marea Britanie a instrucțiunii care o invită să introducă propunerile legislative. Dacă aceasta va lua o asemenea măsură, Curtea va scoate de pe rol ansamblul cererilor, cu rezerva de a le reînscris în caz de neexecutare din partea statului pârât. Curtea consideră, de asemenea, potrivit să suspende examinarea cererilor similare neînregistrate cât și a viitoarelor cereri similare, sub rezerva reluării examinării cauzei, dacă va fi necesar.

* 6 octombrie 2005, nr.74025/01, Nota informativă nr.79

© **Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012**

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reproducă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul fiduciar pentru drepturile omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați publishing@echr.coe.int.

© **Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the

Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© **Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012**

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.